

Nr 301

Av herr **Svensson** i Ljungskile m. fl., om ökat anslag till bidrag till jordbrukets rationalisering.

Enligt nionde huvudtiteln punkt 133, begär lantbruksstyrelsen till bidrag för jordbrukets rationalisering 14 000 000 kronor. Därtill kommer en disponerad behållning av 3 000 000 kronor. Av de 17 000 000 som sålunda beräknas stå till förfogande, beräknas 15 000 000 för jordbrukets inre rationalisering. Av de olika inre rationaliseringsåtgärder, vartill staten lämnar bidrag, torde täckdikningsverksamheten vara den viktigaste. Inte minst i västra Sverige, med dess rika nederbörd och relativt ogenomsläppliga jordar, återstår ännu mycket att göra på detta område. Bidragsverksamheten är en värdefull stimulans åt enskilda jordbrukare att påskynda detta arbete. Den ger också lantbruksnämnderna ökade möjligheter att medverka till att täckdikningen planlägges och genomföres på ett riktigt sätt. Lantbruksstyrelsen framhåller också, att »beträffande täckdikningen är en ökad intensitet önskvärd». Vi vilja gärna understryka detta. Det är önskvärt att så stor del som möjligt av anslagen till inre rationalisering disponeras för täckdikning. Emellertid kan man inte med hänsyn till vad lantbruksnämndernas tjänstemän ställt i utsikt i fråga om bidrag till olika åtgärder och med hänsyn till de enskilda jordbrukarnas planering, på kort sikt göra några större ändringar i anslagens fördelning. Konsekvens och rättvisa kräver att verksamheten får flyta någorlunda jämnt. En viss anslagshöjning torde därför vara befogad.

Med stöd av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte till bidrag till jordbrukets rationalisering för budgetåret 1956/57 anvisa ett reservationsanslag av 14 500 000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1956

Wald. Svensson

Sven Antby

A. Widén
